

SAVAŞ, ÇATIŞMA VE KUTUPLAŞTIRMA SİYASETİNE KARŞI

EMEKÇİLER, EZİLENLER, SÖMÜRÜLENLER, KADINLAR EŞİTLİK, ÖZGÜRLÜK, BARIŞ VE DEMOKRASİDE ISRAR EDİYOR!

1 Eylül 1939 günü Nazilerin Polonya'yı işgaliyle başlayan, insanlık tarihinin en acımasız, en kanlı ve en kirlili savaşının, II. Dünya Savaşı'nın, başladığı gün olan 1 Eylül, Dünya Barış Günü olarak kabul edildi.

Aradan 83 yıl geçti. Savaş dün Polonya ve tüm Avrupa'daydı, bugün başta Ukrayna olmak üzere dünyanın birçok yerinde irili ufaklı çatışmalarla devam ediyor. Adeta adı konmamış bir 3. Dünya Savaşı yaşanıyor. Emperyalistler arası paylaşım savaşları nedeniyle insanlık ve doğa bir kez daha büyük bir kırımla karşı karşıya...

Emperyalist ülkeler, kendi çıkarları uğruna işgallerle, saldırılarla dünyayı kana bulamaya, gerici, dikta güçlere zemin yaratmaya devam ediyorlar. Bir kez daha insanlık değerleri yerle bir ediliyor, doğa geri dönüşü olmayan tahribatlara maruz kalıyor, gözyaşı ve acılar dinmiyor.

İşçi sınıfının, ezilenlerin büyük bedellerle elde ettiği eşitliğe, özgürlüğe, demokrasiye dair kazanımlar bir bir gasp ediliyor. Sistemin yarattığı pandemiler dahi fırsata çevrilerek sosyal yaşam koşulları cehenneme çevriliyor.

Kapitalistler her dönemde kar elde ederken, sermaye sözcüsü iktidar temsilcileri, halklarımıza ve emekçilere "artık bolluk dönemi bitti" tehdidini savuruyor, yeni gaspların haberini veriyorlar.

Savaş politikalarının bir sonucu olarak ortaya çıkan mültecilik ve göçmenlik milliyetçiliğin, ırkçılığın yükseltilmesinin, halklar arasında düşmanlığın körüklenmesinin aracı haline getiriliyor. Milyonlarca savaş mağduru insanlık dışı koşullarda hayatlarını sürdürmeye çalışırken, binlercesi göç yollarında can verirken başta Avrupa devletleri olmak üzere iktidarlar mültecilik üzerinden insanlık değerlerini pazarlıyor, ayaklar altına alıyorlar.

Ülkemizdeki tek adam rejimi de büyük bir yara olan mültecilik olayını iç ve dış politikada bir pazarlık ve tehdit aracı olarak kullanıyor. Öte yandan ülkemizden de diğer ülkelere siyasal ve ekonomik nedenlerle mülteci akını yaşanıyor. Adeta savaştan kaçarcasına göç yollarına düşenlere karşı sınır bölgelerinde insanlık suçları işleniyor.

Kürt sorununda; ölüm, kan ve gözyaşı dışında bir sonuç üretmeyen savaş/şiddet odaklı politikalarda ısrarın bedelini egemenler, ittifak bloğu etrafında kümelenmiş kirli çıkar odakları değil emekçiler ve ezilenler olarak ülkenin %99'u ödüyor. Ekmeğimize, geleceğimize, aşımıza, ormanımıza, suyumuzla göz dikenler, halkların bir arada yaşama iradesini de iktidarları için en büyük tehdit olarak görüyorlar. Hasta tutuklu/hükümlüler sağlık raporlarına rağmen tahliye edilmedikleri için ölümler yüz yüze bırakılıyorlar.

AKP+MHP iktidar bloğu her gün biraz daha derinleşen ekonomik kriz koşullarında iktidarı korumanın yolunu savaş, çatışma ve şiddet ortamını daha da artıran politikalarda arıyor. İçeride ve dışarıda milliyetçi, şoven, ayrımcı, tekçi, cinsiyetçi, mezhepçi siyasetin dozu her gün biraz daha arttırılıyor. Halkları ve emekçileri kutuplaştıran politikalara, tüm yurttaşların can ve mal güvencesini, emekçilerin onurlu çalışma hakkını ve iş güvencesini yok sayan saldırılara her gün bir yenisi ekleniyor.

Festival ve konser yasakları, sanatçılara yönelik tutuklamalarla bir yandan yaşam tarzımıza müdahale ediyor, bir yandan tüm topluma gözdağı veriyorlar. Saldırlara iktidara yakın gerici odakların laiklik karşıtı söylem ve tehditleri eşlik ediyor. Siyasallaşan yargı ise iktidarın gündemini hayata geçirmesine aracılık ediyor. Barış söylem ve talebini cezalandırırken muhalif kişi ve kurumlara yönelik ölüm tehditlerine, savaş çığırtkanlıklarına ise gözünü ve kulağını kapatarak prim veriyor.

Tüm dünyada 1 Eylül vesilesiyle barıştan, demokrasiden, özgürlük ve eşitlikten yana söylem ve taleplerin yükseldiği bir günde, 1 Eylül 2016 gecesinde, iktidar bloğu yayımladığı 672 sayılı KHK ile sorgusuz sualsiz şekilde 50 bin 875 kamu görevlisini ihraç ederek adeta kamu emekçilerine savaş açtı. Ve o günden bu yana ihraç, açığı alma, adli ve idari soruşturmalar, gözaltı ve tutuklamalar, demokratik hakların kullanımı karşısında yasaklama ve fiili müdahaleler gibi her türlü zor ve baskı aracı aratarak devam etti.

Gözaltılar ve tutuklamalar, işten çıkarmalar, iş güvencesinin ortadan kaldırılması, kadına yönelik ayrımcı politikalar ve şiddet, homofobiden beslenen şiddet ve cinayetler, Alevilere yönelik mezhepçi dayatmalar, laiklik karşıtı gerici politikalarda kaygı verici artış, çocuk istismarı, doğamızın talan edilmesi, iş cinayetleri ve daha nice insanlık onuruyla bağdaşmayan politika ve uygulamalar gündelik yaşamın parçası haline geldi.

Gelinen aşamada ülkemizin en temel sorun alanlarının başında emek, barış ve demokrasi karşıtı milliyetçi, şoven, faşizan politika ve uygulamalar gelmektedir.

Dolayısıyla ülkemizde, bölgemizde ve dünyada barışa olan ihtiyaç tüm yakıcılığı ile her geçen gün kendini daha fazla hissettiriyor.

Barış ve demokrasi talebi ekmek ve su kadar temel ihtiyaç haline gelmiştir.

Emekçiler, kadınlar, ezilen halklar için Barış;

- Emekçinin karşılığını alabilmektir.
- Halkların eşit ve özgür birlikteliğinin sağlandığı, başta Kürt sorunu olmak üzere temel sorunların barış ve diyalogla çözüldüğü, demokratik taleplerinin karşılandığı bir toplumsal mutabakattır.
- Kadına yönelik şiddetin son bulması, bunun için başta İstanbul Sözleşmesi feshinin iptal edilmesi, ILO'nun 190 sayılı sözleşmesinin imzalanması başta olmak üzere toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanmasına yönelik politikaların esas alınmasıdır.
- Çocuğun da hakları var diyebilmektir.
- Doğamızın, suyunuzun, ormanlarımızın rant uğruna talan edilmemesi, sadece bugünü değil geleceği de savunan ekolojik bir yaşamı hakim kılmaktır.
- Ötekileştirmenin ortadan kalkmasıdır.
- Mülteciliğe yol açan politikalara son vermek, göçmenleri düşman görmemek, dayanışmayı büyütmektir.

1 Eylül Dünya Barış Günü vesilesiyle; savaşlarda, çatışmalarda yitirilen milyonlarca insanın anısı önünde saygıyla eğiliyor, emekçilerin ve ezilen halkların kendi hakları için yürüttükleri mücadelenin en temel başlığının Barış olduğunun altını bir kez daha çiziyoruz.

KESK olarak; tüm saldırılara, savaş ve kutuplaştırma, tek tip yaşam tarzı dayatmalarına karşı ısrarla ve örgütlü, kararlı bir mücadele ile dünyada, Ortadoğu coğrafyasında ve ülkemizde, barışı savunmaya devam edeceğiz. Adaletin, eşitliğin, kardeşliğin, paylaşımın, yardımlaşmanın, dayanışmanın, insanca bir yaşamın kalıcı hale getirildiği bir dünya ve ülke kuruncaya kadar barış mücadelesinden bir an olsun vazgeçmeyeceğiz.

YAŞASIN BARIŞ! BİJİ AŞİTİ!